

overfaldet min ærede kollega. Der var overhovedet ikke noget dokumentation for noget. Det var en tom påstand.

De lyriske udfoldelser var for øvrigt ikke mine. Jeg læste bare op, hvad den kloge Benny Andersen har skrevet. Men jeg tror nok, at min føling med, hvad der sker her i landet, kan måle sig med fru Skaarups, og jeg tror nok, at jeg får lige så mange breve og opringninger, som fru Skaarup, og bliver stoppet fem tusinde gange oftere på gaden og i bussen og i forretningerne, end fru Skaarup gør, og folk henvender sig ofte naturligt med kritik.

Så jeg ved nøjagtig lige så godt som nogen anden her i salen, hvad der rører sig i befolkningen. Vores bedømmelse og tydning af det kan være forskellig, og al ære det, men at jeg ikke skulle have kontakt med den store befolkning, må fruén længere ud på landet med.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg vil gerne gøre hr. Arne Melchior opmærksom på, at det medlem, der er tale om, hedder fru Aase D. Madsen.

Arne Melchior (CD):

Jeg beder fru Madsen dybt om undskyldning.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det igen fru Aase D. Madsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Hvis jeg har taget fejl i mine synspunkter med hensyn til, hvad der foregår i den danske befolkning – og det kan da godt være – så kan vi jo lade det komme an på en prøve, en meget realistisk prøve: Lad os spørge den danske befolkning, lad os holde en folkeafstemning om disse to lovforslag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det forslag har vi jo nu hørt snesevis af gange, og der har aldrig været over 10 procents tilslutning her i Folketinget til det, tror jeg. Og for det første kan folkeafstemninger kun udskrives om lovforslag, for det andet kan de ikke besvare enkeltheder i synspunkter, men kun give et bart ja eller nej, og for det tredje er CD modstander af folkeafstemninger generelt, for som Erhard Jacobsen sagde engang, bliver det mere en

stemningssag end en egentlig afstemnings- altså valgsag.

Så det er ikke kun i denne sag, vi er modstandere af flittig brug af folkeafstemninger; det gælder alle sager; for det er som regel reaktionære resultater, der kommer ud af dem, og ikke et varigt udtryk for, hvad befolkningen virkelig tænker og mener.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning og derefter fru Aase D. Madsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, man kan godt sende lovforslag til folkeafstemning, og hvis nu f.eks. Venstre og De Konservative ville besinde sig og stemme nej til de her forslag, kunne man godt sende forslagene ud til folkeafstemning. Det kunne man sagtens gøre efter grundloven.

Og så vil jeg godt spørge hr. Arne Melchior, om hr. Melchior mener, at hvis det nu skulle blive et ja ved den folkeafstemning, som vi skal have den 28. maj – det håber Dansk Folkeparti ikke på, Dansk Folkeparti anbefaler og håber på et nej, men hvis det nu skulle blive et ja – er det også et udtryk for en stemning.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg mener modsat hr. Arne Melchior, at netop en folkeafstemning vil give anledning til en lødig debat om indholdet i disse to lovforslag, for så bliver den danske befolkning nødt til at sætte sig ind i indholdet. Og den danske befolkning aner for 90 procents vedkommende – ja, jeg kan næsten sige for 95 procents vedkommende – ikke, hvad det er, vi er ved at vedtage i dette øjeblik. Så det vil give en lødig debat, og det vil give indhold i debatten.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Fru Pia Kjærsgaard modsagde ikke det, jeg sagde, for jeg har ikke sagt, at det ikke kan lade sig gøre efter grundloven; det kan det da sagtens. Jeg sagde bare, at der endnu aldrig har været mere end 10 pct. af Folketinget, der har ønsket, at det skulle ud til folkeafstemning. Og det vil der heller ikke være i dag, og derfor er det en tom diskussion at diskutere det, men man er da velkommen, bliv da bare ved! Vi har hørt det 20